

Apellatsioonkaebuse esitaja palub Euroopa Kohtul:

1. tühistada Esimese Astme Kohtu 21. septembri 2005. aasta otsus kohtuasjas T-306/01;
2. tühistada määrus (EÜ) nr 881/2002;
3. mõista Esimese Astme Kohtusse ja Euroopa Kohtusse hagide esitamisega kaasnenud kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogult ja Euroopa Ühenduste Komisjonilt.

Väited ja argumendid:

Hageja väidab, et Esimese Astme Kohus tegi vea, leides, et nõukogu oli EÜ artiklite 60, 301 ja 308 alusel pädev vastu võtma määrust (EÜ) nr 881/2002. Lisaks väidavad hagejad järgmist:

Esimese Astme Kohus eksis, kui leidis, et määruse (EÜ) nr 881/2002 puhul oli täidetud EÜ artikli 249 tingimus selle üldise kohaldamise kohta.

Esimese Astme Kohus piiras ebaõigesti oma hinnangut küsimusele, kas määrus (EÜ) nr 881/2002 rikkus hagejate põhiõigusi, keskendudes vaid sellele, kas julgeoleku-nõukogu resolutsioon on kooskõlas *jus cogens*i kohaldamisalasse jäävate ülimuslike rahvusvahelise õiguse normidega. Esimese Astme Kohus ei hinnanud, kas määrus oli ühenduse õiguse kohaselt kehtiv või kas julgeolekunõukogu resolutsiooni rakendati ühenduse õiguse ja siseriiklike õigusnormide kohaselt.

Esimese Astme Kohus leidis ebaõigesti, et määrus (EÜ) nr 881/2002 ei rikkunud ei hagejate kaitseõigust ega õigust tõhusale õiguskaitsevahendile.

Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén (ASAJA), Salvador Contreras Gila, José Ramiro López, Antonio Ramiro López, Cristobal Gallego Martínez, Benito García Burgos ja Antonio Parras Rosa 25. novembri 2005. aasta apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (kolmas koda) 8. septembri 2005. aasta määruse peale liidetud kohtuasjades T-295/04 — T-297/04: Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén (ASAJA), Salvador Contreras Gila, José Ramiro López, Antonio Ramiro López, Cristobal Gallego Martínez, Benito García Burgos ja Antonio Parras Rosa versus Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-418/05 P)

(2006/C 48/24)

(Kohtumenetluse keel: hispaania)

Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén (ASAJA), Salvador Contreras Gila, José Ramiro López, Antonio Ramiro López, Cristobal Gallego Martínez, Benito García Burgos ja

Antonio Parras Rosa esitasid 25. novembril 2005 Euroopa Ühenduste Kohtule apellatsioonkaebuse Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (kolmas koda) 8. septembri 2005. aasta määruse peale liidetud kohtuasjades T-295/04 — T-297/04: Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén (ASAJA), Salvador Contreras Gila, José Ramiro López, Antonio Ramiro López, Cristobal Gallego Martínez, Benito García Burgos ja Antonio Parras Rosa v. Euroopa Liidu Nõukogu. Apellatsioonkaebuse esitajate esindaja on advokaat J.F. Vázquez Medina.

Apellatsioonkaebuse esitajad paluvad Euroopa Kohtul:

1. tühistada täielikult Esimese Astme Kohtu 8. septembri 2005. aasta määrus ühenduse õiguse, täpsemalt EÜ artikli 173 rikkumise tõttu;
2. rahuldada täielikult esimeses astmes esitatud taotlused põhiküsimuse osas, kuna need vastavad ja on kooskõlas ühenduse õiguskorraga;
3. mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

— EÜ artikli 173 rikkumine

Apellatsioonkaebuse esitajad väidavad, et neil on tühistamishagi esitamise õigus, kuna nende eriline õiguslik olukord eristab neid selgelt ja täielikult ning individualiseerib kõigi teiste oliiviõlitootjate suhtes.

Kõik apellatsioonkaebuse esitajad on 1998. aastal istutatud oliivipuude omanikud, kelle õli tootmismahd oli 1999. turustusaastal 0 kg; nimetatud asjaolu on neile omane tunnus, mis eristab neid teistest oliiviõlitootjatest.

Apellatsioonkaebus, mille esitas Ricosmos B.V. 28. novembril 2005 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (esimene koda) 13. septembri 2005. aasta otsuse peale kohtuasjas T-53/02: Ricosmos B.V. versus Euroopa Ühenduste Komisjon

(Kohtuasi C-420/05 P)

(2006/C 48/25)

(Kohtumenetluse keel: hollandi)

Ricosmos B.V. esitas 28. novembril 2005 Euroopa Ühenduste Kohtule apellatsioonkaebuse Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (esimene koda) 13. septembri 2005. aasta otsuse peale kohtuasjas T-53/02: Ricosmos B.V. v. Euroopa Ühenduste Komisjon. Apellatsioonkaebuse esitaja esindajad on advokaadid J. J. M. Hertoghs ja J. H. Peek advokaadibüroost Hertoghs advocaten-belastingkundigen, asukohaga Parkstraat 8, (4818 SK) Breda, Madalmaad.

Apellatsioonkaebuse esitaja palub Euroopa Kohtul:

- tunnistada käesolev apellatsioonkaebus vastuvõetavaks ning põhjendatuks;
- tühistada Esimese Astme Kohtu 13. septembri 2005. aasta otsus;
- rahuldada esimeses astmes esitatud nõue tühistada komisjoni 16. novembri 2001. aasta otsus REM 09/00, millega tuvastati, et imporditollimaksude apellatsioonkaebuse esitaja kasuks vähendamine ei ole põhjendatud;
- teise võimalusena saata kohtuasi Esimese Astme Kohtule uuesti läbivaatamiseks;
- mõista nii Euroopa Kohtus kui ka Esimese Astme Kohtus tekkinud kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Eespool nimetatud otsuse tühistamiseks esitatud apellatsioonkaebuse toetuseks toob apellatsioonkaebuse esitaja järgmised argumendid:

1. Apellatsioonkaebuse esitaja leiab, et Esimese Astme Kohus tõlgendas ebaõigesti või vähemalt liiga kitsalt eelkõige ühenduse tolliseadustiku rakendamismääruse⁽¹⁾ artikleid 905–909 tollimaksude tagamismaksmise ja/või vähendamise menetluses. Nimelt nõuab õiguskindluse põhimõtte, et Ricomose õiguslik olukord oleks konkreetsel juhtumil ettenähtav. Käesoleval juhul ei olnud Ricomose jaoks tema sõnade kohaselt ettenähtav peatamise menetlus. Seejuures kohaldas Esimese Astme Kohus lisaks ebaõigesti kaitseõigust liiga piiratud, tõlgendades liiga kitsalt õigust pääseda toimikutele õigeaegselt ning täielikult juurde (kuigi selline õigus oli riiklikul tollil ning komisjonil).
2. Hageja arvates ei ole Esimese Astme Kohtu otsus muuhulgas kooskõlas ühenduse õigusega. Ka õiguskindluse põhimõtte nõuab, et kriteeriumid ilmse ettevaatamatuse puudumise tuvastamiseks oleksid selged ja täpsed. Ilmse ettevaatamatuse mõiste suhtelise määratlematuse tõttu tuleks just neid kriteeriume tõlgendada põhimõtteliselt kitsalt ning igakordse juhtumi asjaolusid arvestades. Ettevaatamatus peaks olema ilmne ning peamine ja olema põhjuslikus seoses tuvastatud konkreetse olukorraga. Esimese Astme Kohus omistas seejuures käesolevas asjas ühelt poolt regulatsiooni terviklikusele ning apellatsioonkaebuse esitaja teatud ametialasele kogemusele ebaõigesti liiga vähe või isegi üldse mitte tähtsust ning teiselt poolt tõlgendas kohus apellatsioonkaebuse esitaja kohustuste hulka valesti või käsitles vähemalt liiga formaalselt.
3. Peale selle rikkus komisjon proportsionaalsuse põhimõtet ning Esimese Astme Kohus omistas ka uutele asjaoludele,

millega tuleneb, et tollimaksude määramine on põhjendamatu, liiga vähe või isegi üldse mitte tähtsust.

4. Lõpuks leiab apellatsioonkaebuse esitaja, et Esimese Astme Kohus hindas kohtuasja aluseks olevaid asjaolusid osaliselt ebaõigesti või vähemalt ebapiisavalt.

⁽¹⁾ Komisjoni 2. juuli 1993. aasta määrus (EMÜ) nr 2454/93, millega kehtestatakse rakendussätted nõukogu määrusele (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT 1993, L 253, lk 1).

Euroopa Ühenduste Komisjoni 28. novembri 2005. aasta hagi Belgia Kuningriigi vastu

(Kohtuasi C-422/05)

(2006/C 48/26)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 28. novembril 2005 Euroopa Ühenduste Kohtule hagi Belgia Kuningriigi vastu. Hageja esindajad on Frank Benyon ja Mikko Huttunen, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis.

Euroopa Ühenduste Komisjon palub Euroopa Kohtul:

1. tuvastada, et kuna Belgia Kuningriik võttis 14. aprillil 2002 vastu kuningliku määruse, mis kehtestab tsiviilkasutuses olevate teatavat tüüpi allahelikirusega reaktiivlennukite õiste lendude eeskirja, on Belgia Kuningriik rikkunud direktiivist (EÜ) 2002/30⁽¹⁾ ja asutamislepingu artiklist 10 koosmõjus asutamislepingu artikliga 249 tulenevaid kohustusi;
2. mõista kohtukulud välja Belgia Kuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Määruse sätted täpsustavad lennukitüübid, mida Belgia lennuväljadel ei või kasutada ajavahemikus 23.00 — 06.00. Kuninglik määrus, mis põhineb kahekontuursuse astmel, kasutab direktiivist 2002/30, mis põhineb sertifitseerimismenetlusel, erinevat lähenemist. See lähenemine vastab määruse 925/1999/EMÜ, mida on juba muudetud direktiiviga 2002/30/EÜ, lähenemisele.